

ת"פ 34337/12/15 - מדינת ישראל נגד מקואננש גואדה

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 34337-12-15 מדינת ישראל נ' גואדה

28/5/2018

בפני בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מקואננש גואדה

הנאשם

נוכחים:

התובעת עו"ד דיאנה דובז'יק ועו"ד מורן ישראל הנאשם בעצמו בא כוח הנאשם עו"ד אלדן דנינו

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 2.1.17 הורשע הנאשם, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של פריצה לרכב בכוונה לגנוב בצוותא חדא, לפי סעיף 413 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; ובעבירה של פריצה לבניין בצוותא חדא, לפי סעיף 407(ב) ביחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין.

לפי כתב האישום המתוקן, במועד כלשהו במהלך חודש אפריל 2015, פרצו הנאשם וקטין לרכב בגן יבנה, בכך שפתחו את דלתו הרכב ונכנסו פנימה. בעוד הקטין נוטל מהרכב בקבוק בושם, נטל הנאשם כסף בסכום של כ-20 ₪. במהלך אותו חודש, במסגרת חופשת הפסח, הגיע הנאשם יחד עם שני קטינים לבית הספר סיני בגן יבנה. השלושה קפצו מעל גדר בית הספר ונכנסו לחצר, ובהמשך הרימו הקטינים את הנאשם לעבר החלון וזה השתחל מבעד הסורגים פנימה. לאחר שגם שני הקטינים הצליחו להיכנס למבנה בית הספר, ופתחו הדלת בבעיטות, ניגשו השלושה לחדר אב הבית, נטלו לידם חרמש, ועזבו את המקום.

2. לפי הסדר הטיעון, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו, אשר נתבקש לבחון גם את שאלת הרשעתו של הנאשם בדין. ההסדר לא כלל הסכמה עונשית.

תסקירי שירות מבחן

3. מתסקיר שירות המבחן מיום 28.3.17, עולה כי הנאשם בן 20, יליד אתיופיה, מתגורר עם משפחתו בגן יבנה, סיים 11 שנות לימוד, ומשרת כיום כחייל בשירות סדיר. לנאשם אין הרשעות קודמות. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם נטל אחריות למעשיו וביטא חרטה. עם זאת, הנאשם שלל נזקקות

טיפולית. שירות המבחן ציין כי שקל להמליץ על ביטול הרשעתו של הנאשם, לצד צו שירות לתועלת הציבור, אולם הואיל והנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן, לא גובשה עבורו תכנית כאמור, ושירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה בעניינו.

4. בחלוף הזמן, הוגשו שלושה תסקירים משלימים, האחרון שבהם מיום 13.2.18, בהם ציין שירות המבחן כי הנאשם אינו משתף פעולה עם שירות המבחן, ומשכך נמנע שירות המבחן ממתן המלצה שיקומית בעניינו.

5. בהמשך לתסקירי שירות המבחן, נשלח הנאשם גם לממונה על עבודות שירות. תחילה לא התייצב הנאשם בפני הממונה, אולם בהמשך התייצב בפניו, והממונה, בחוות דעתו מיום 17.5.18 מצא את הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

טענות הצדדים

6. באת כוח התביעה טענה שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם יחד עם קטינים, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על רכושו של הפרט ותחושת הביטחון של הציבור. עם זאת, מידת הפגיעה היא ברף נמוך - בינוני, לאור נסיבות ביצוע העבירות, שכללו נטילת רכוש בערך לא רב.

7. לטענת באת כוח התביעה, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית.

8. באת כוח התביעה ציינה את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות: הנאשם צעיר בן 21, הודה ונעדר עבר פלילי. בעת ביצוע העבירות היה בן כ-18 שנים. מתסקירי שירות המבחן עולה, כי הנאשם אמנם לוקח אחריות על מעשיו, אולם בה בעת, ציין שירות המבחן כי לנאשם נטייה לחבור לחברה שלילית ואינו רואה צורך בשיקום. הנאשם גם לא הגיע למספר פגישות בשירות המבחן, לא ניצל את ההזדמנויות שניתנו לו ולא נרתם להליך הטיפולי.

9. לטענתה, עניינם של האחרים נדון בבית משפט לנוער, הם זכו לתסקירים חיוביים וסיימו ההליך בדרכי טיפול. לעומת זאת, הנאשם הוא בגיר והתסקירים בעניינו אינם חיוביים.

10. מכאן עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס.

11. בא כוח הנאשם טען, כי יש לראות בשני האישומים כאירוע אחד. לטענתו, נסיבות ביצוע העבירות אינן חמורות כלל וכלל. הנאשם חבר לגורמים שליליים ומתוך שעמום ביצעו העבירות, שהן ברף הנמוך ביותר והנזק שנגרם הוא מינימלי. המדובר במעשים ללא תכנון ושהתבצעו כמעשי קונדס.

12. מכאן טען, כי לאור נסיבות העניין ומדיניות הפסיקה מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה קצרה.

13. עוד הוסיף וטען בא כוח הנאשם, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות: מתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם חבר לגורמים שליליים שהביאו אותו לביצוע העבירות; שירות המבחן אף סבר תחילה, כי ניתן לשקול ביטול ההרשעה. היה קושי לתווך בין הנאשם ושירות המבחן, בין היתר, משום שהוא משרת בצה"ל, ובשל כך לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית. הנאשם גם מגיע הביתה בסופי שבוע על מנת לפרנס את משפחתו.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

14. באת כוח התביעה טענה למתחם עונש אחד ומכאן כי יקבע מתחם אחד בגין כל העבירות.
15. כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על רכוש וקניינו של הפרט, לצד הגנה על רכוש הציבור ותחושת הביטחון של הציבור. עם זאת, מידת הפגיעה היא ברף נמוך - בינוני, לאור נסיבות ביצוע העבירות, שכללו נטילת רכוש בערך זעום וגרימת נזק לא רב. יתר על כן, הנאשם ביצע את העבירות בהיותו בן מעט מעל 18, והוא ביצע את העבירות יחד עם קטינים, שגילם אך נמוך במעט מגילו, כמעשי קונדס.
16. על מדיניות הענישה הרלוונטית לפריצה לרכב נעדרת תחכום, ללא כלי פריצה וללא הסבת נזק לרכב, וגניבת רכוש בערך נמוך ממנו, ניתן ללמוד מהפסיקה שלהלן: רע"פ 5313/12 **שווקי נ' מדינת ישראל** (11.7.12); רע"פ 402/01 **אבו גנאם נ' מדינת ישראל** (25.2.02); עפ"ג (י-ם) **כנעאן נ' מדינת ישראל** (10.2.16); ת"פ (רמ') 9949-07-14 **משטרת ישראל נ' אבו רזק** (19.1.15); ת"פ (ת"א) 22913-03-12 **מדינת ישראל נ' חרפל** (28.11.13); עפ"ג 56608-07-13 **מדינת ישראל נ' ברנס** (17.11.13); ת"פ (רמ') 33365-01-10 **מדינת ישראל נגד אלגרושי** (22.7.10).
17. על מדיניות הענישה הרלוונטית לפריצה למבנה שאינו בית מגורים, נעדרת תחכום, ללא מכשירי פריצה וללא הסבת נזק למבנה, וגניבת רכוש בערך נמוך ממנו ניתן ללמוד מהפסיקה שלהלן: ת"פ (ב"ש) 31019-02-14 **מדינת ישראל נ' אלגראוין** (24.6.15); ת"פ (ק"ג) 7697-02-11 **מדינת ישראל נ' בלנק** (11.6.14); ת"פ (חד') 3507-12-10 **מדינת ישראל נ' כהן** (7.7.11); ת"פ (טב') 3789-11-07 **מדינת ישראל נגד ריזק** (28.4.11); ת"פ (ת"א) 33018-01-10 **מדינת ישראל נ' שלום** (26.9.10).
18. לאור נסיבות ביצוע העבירות ומדיניות הענישה, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים.

העונש ההולם בתוך המתחם

19. לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות:
לזכותו של הנאשם עומד גילו הצעיר. הנאשם היה בן מעט מעל 18 בעת ביצוע העבירות, משמע, על גבול גיל הקטינות; הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות על מעשיו; הנאשם נעדר עבר פלילי; הנאשם משרת שירות בצה"ל.
לחובתו של הנאשם עומד היעדר הירתמות להליך טיפולי, למרות ההזדמנויות הרבות שניתנו לו. בשל כך גם לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית, ולא ניתן היה לשקול סיום ההליך ללא הרשעה, כפי שביקש תחילה בא כוח הנאשם.
20. עוד לקחתי בחשבון כי עניינם של האחרים, שביצעו יחד עם הנאשם את העבירות, נדון בבית משפט לנוער, הם זכו לתסקירים חיוביים וסיימו ההליך בדרכי טיפול. לעומת זאת, הנאשם ביצע העבירות בהיותו בגיר, מעט מעל גיל הקטינות, ושירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו בשל היעדר שיתוף פעולה.
21. למעשה, לו שיתף הנאשם פעולה עם שירות המבחן, ניתן היה לשקול הטלת מאסר על תנאי לצו

ענישה שיקומית נלווית. אולם, בהיעדר שיתוף פעולה מסוג זה, גם לא ניתן להטיל עונש שהוא בתחתית המתחם.

22. מכאן, כי העונש ההולם נמצא בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם, אולם לא בתחתית המתחם, והוא כולל מאסר קצר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצויים. בשל מצבו הכלכלי של הנאשם, המשרת בצה"ל ואף חוזר בסופי שבוע על מנת לעבוד ולסייע בפרנסת משפחתו, לא מצאתי לנכון לחייבו בקנס. עם זאת, יש לחייבו בתשלום פיצוי, ולו נמוך, למתלונן.

23. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של חודש, שיבוצע בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 17.5.18. את עבודות השירות יחל הנאשם מיום 26.6.18. מובהר בזאת לנאשם כי כל הפרה של הוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת רכוש, למשך 3 שנים מהיום;

ג. הנאשם ישלם למתלונן, עד תביעה מספר 1, פיצויים בסכום של 500 ₪, שישולם ב-2 תשלומים שווים, הראשון ביום 1.6.18 והשני ביום 1.7.18.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ד סיוון תשע"ח, 28 מאי 2018, במעמד הצדדים.